

Avizul Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice

COM(2009) 248 final

(2010/C 339/07)

Raportor: **dI SMYTH**

La 10 iunie 2009, în conformitate cu articolul 262 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Comisia Europeană a hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice

COM(2009) 248 final.

Secțiunea pentru uniunea economică și monetară și coeziune economică și socială, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 8 ianuarie 2010.

În cea de-a 459-a sesiune plenară, care a avut loc la 20 și 21 ianuarie 2010 (ședința din 20 ianuarie 2010), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 198 de voturi pentru, 1 vot împotriva și 4 abțineri.

1. Concluzii

1.1 CESE sprijină obiectivele cuprinse în cei patru piloni ai Strategiei pentru Marea Baltică, de a transforma această regiune într-o regiune prosperă, o regiune sigură și protejată, o regiune cu un mediu durabil și o regiune accesibilă și atractivă.

1.2 CESE recunoaște procesul amplu de consultări, care a precedat finalizarea strategiei, precum și rolul jucat de partenerii sociali și părțile interesate în acest proces. CESE își reafirmă solicitarea de a înființa un forum al societății civile din regiunea Mării Baltice, care ar contribui la implicarea societății civile în evoluția strategiei.

1.3 Strategia are scopuri și obiective lăudabile în abordarea unui set de probleme structurale complexe din regiunea Mării Baltice, dar, în același timp, se confruntă și cu o serie de provocări pe care trebuie să le depășească pentru a-și dovedi eficiența. Aceste provocări sunt legate de valoarea adăugată potențială, structura de guvernare, coeziunea UE și eficiența externă a strategiei.

1.4 Structura de guvernare a Strategiei pentru Marea Baltică face, de asemenea, obiectul unor observații critice. Strategia se află în competența a 21 de direcții generale, precum și a 8 state membre plus Rusia. Dacă mai adăugăm și cei 4 piloni, cele 15 domenii prioritare și numeroasele acțiuni orizontale, rezultă, în centrul strategiei, niște structuri complexe de guvernare, care ar putea să o facă inaplicabilă. CESE consideră că ar trebui depuse mai multe eforturi în vederea simplificării structurilor de guvernare și administrație ale strategiei.

1.5 Prezentul aviz reiterează propunerea de înființare, în cadrul CESE, a unui observator *ad hoc* sau a unui grup de studiu pentru regiunea Mării Baltice, astfel încât întregul CESE să poată participa efectiv la inevitabila dezvoltare și evoluție a strategiei.

1.6 Una dintre provocările principale ale strategiei o reprezintă dimensiunea externă, în special datorită rolului esențial jucat de Rusia în regiunea Mării Baltice. Rolul Rusiei în punerea în aplicare a strategiei trebuie stabilit prin decizii adoptate în cadrul Dimensiunii nordice. Există o anumită nesiguranță cu privire la măsura în care aceste decizii sunt suficiente pentru a asigura participarea efectivă a Rusiei la acțiunile din cadrul strategiei.

1.7 CESE susține punctul de vedere conform căruia strategia nu este numai un document: mai presus de orice, strategia este un proces. Acest lucru înseamnă că strategia este pusă în aplicare în timp. Aceasta a reușit deja să determine toate statele membre și părțile interesate, ca și instituțiile UE, să cadă de acord asupra unei liste restrânse de acțiuni și proiecte de bază și asupra necesității punerii acestora în aplicare. CESE speră că entuziasmul dovedit în pregătirea strategiei se va menține și va contribui la o punere în aplicare eficientă și la timp, care să poată fi revizuită pe parcurs.

2. Contextul strategiei

2.1 Originea Strategiei pentru Marea Baltică este bine cunoscută. Este recunoscut de multă vreme faptul că regiunea Mării Baltice a suferit din cauza unei serii de grave deficiențe în domeniile mediului, al dezvoltării economice și al infrastructurii, deficiențe care sunt corelate și interdependente. În noiembrie 2006, Parlamentul European a adoptat o rezoluție pentru elaborarea unei

Strategii pentru Marea Baltică. Această strategie pentru așa-numita macroregiune a Mării Baltice a fost adoptată de către Comisie la 10 iunie 2009 și a fost prezentată Consiliului European la 19 iunie 2009. Aceasta a reprezentat o prioritate majoră a Președinției suedeze și a fost adoptată de către Consiliul Afaceri Generale la 26 octombrie 2009, la Luxemburg.

2.2 Această strategie cuprinzătoare marchează un nou început în politica pentru cooperare teritorială a Uniunii Europene. În opinia Comisiei, strategia reprezintă prima abordare cu adevărat integrată care urmează a fi adoptată pentru statele membre care se confruntă cu aceleași provocări. În prezent, există treisprezece domenii de cooperare transnațională, care, în ansamblul lor, acoperă toate teritoriile UE (în plus, mai există aproximativ cincizeci de sisteme de cooperare transfrontalieră). Strategia pentru Marea Baltică încorporează conceptul relativ nou de cooperare macroregională, și anume coordonarea și folosirea mai eficientă a resurselor financiare și a principalelor inițiative de cooperare din regiunea baltică. Din punctul de vedere al acoperirii geografice, strategia cuprinde state membre UE (Suedia, Danemarca, Germania, Finlanda, Polonia, Estonia, Letonia și Lituania), alături de Norvegia și Rusia.

2.3 Obiectivul prezentului aviz este de a evalua strategia propusă pentru Marea Baltică și planul de acțiune al acesteia din punctul de vedere al societății civile organizate. Documentul se bazează pe analiza prezentată în următoarele avize CESE, adoptate recent: „Regiunea Mării Baltice: rolul societății civile organizate în îmbunătățirea cooperării regionale și în identificarea unei strategii regionale” ⁽¹⁾ și „Cooperarea macroregională: extinderea Strategiei pentru Marea Baltică la alte macroregiuni din Europa” ⁽²⁾. Procesul care a condus la elaborarea strategiei este fără precedent. Comisia consideră că, în cazul în care Strategia pentru Marea Baltică se dovedește valabilă și realizabilă în această regiune, se poate aplica o abordare similară și altor macroregiuni, cum ar fi regiunea Dunării, cea a Alpilor și cea mediteraneeană.

3. Strategia pe scurt

3.1 Comisia a efectuat o serie amplă de consultări pe parcursul anului 2008. Aceste conferințe cu caracter consultativ au avut loc în diferite zone ale macroregiunii, culminând cu reuniunea de la Rostock din februarie 2009. Tematica acestora s-a bazat pe cei patru piloni constitutivi ai Strategiei pentru Marea Baltică, pentru transformarea regiunii Mării Baltice:

- într-o regiune cu un mediu durabil;
- într-o regiune prosperă;
- într-o regiune accesibilă și atractivă;
- într-o regiune sigură și protejată.

⁽¹⁾ JO C 277, 17.11.2009, p. 42.

⁽²⁾ JO C 318, 23.12.2009, p. 6.

3.2 Strategia este însoțită de un plan de acțiune care cuprinde 15 domenii prioritare grupate în jurul celor patru piloni. Fiecare domeniu prioritar este coordonat de cel puțin un stat membru din regiunea Mării Baltice, urmând ca acesta să colaboreze cu toate părțile interesate relevante în vederea punerii în aplicare.

3.3 Strategia pentru Marea Baltică și măsurile propuse vor fi finanțate din resursele existente, în primul rând, fondurile structurale ale UE (55 de miliarde de euro în perioada 2007-2013), prin contribuția financiară a fiecărui stat din regiunea Mării Baltice, din resurse financiare private, precum și prin contribuții din partea instituțiilor financiare, cum ar fi BEI, BNI și BERD.

3.4 Pot fi observate diferențe semnificative între rezoluția Parlamentului European și comunicarea Comisiei ⁽³⁾ ⁽⁴⁾. Comisia adoptă perspectiva europeană internă a Consiliului, în timp ce rezoluția Parlamentului se referă la „Strategia pentru Marea Baltică în cadrul Dimensiunii nordice”. Rezoluția Parlamentului solicită Comisiei să prezinte o propunere de strategie „pentru a consolida pilonul intern al Dimensiunii nordice” ⁽⁵⁾. Parlamentul leagă, în mod evident, Strategia pentru Marea Baltică de cadrul Dimensiunii nordice, în timp ce Consiliul și Comisia fac distincție între strategie și aspectele externe ale cooperării.

3.5 Există puncte de vedere diferite în ceea ce privește structura de guvernare potrivită. Strategia Comisiei se axează pe coordonarea inițiativelor existente, pe procesul continuu de monitorizare a progreselor și pe menținerea elanului planului de acțiune. Abordarea Comisiei constă în menținerea la nivelul minim a mecanismelor instituționale implicate, fără o finanțare suplimentară a Strategiei pentru Marea Baltică. Parlamentul propune organizarea unui summit anual privind Marea Baltică înaintea Consiliului European de vară, precum și extinderea organizațiilor regionale din interiorul și din afara sistemului UE, inclusiv prin propunerea unei linii bugetare proprii pentru strategie. CESE și-a exprimat deja sprijinul pentru un buget separat pentru strategie. Se pare că Parlamentul dorește o evoluție politică mai ambițioasă decât cea avută în vedere de Comisie. Parcă pentru a evidenția caracterul evolutiv al strategiei, la 22 octombrie 2009, Parlamentul a adoptat o modificare de buget de 20 de milioane de euro pentru anul 2010 pentru câteva proiecte-pilot din cadrul strategiei și pentru coordonarea acesteia.

3.6 Dincolo de aceste diferențe de abordare, strategia în sine s-a născut în urma unei serii de consultări cuprinzătoare cu părțile interesate din macroregiune. Strategia este inovatoare, întrucât va acționa la nivelul unei structuri de guvernare transnaționale, depășind astfel sfera de aplicare a politicilor regionale tradiționale ale UE. Această nouă structură de guvernare se situează între nivelul național și cel supranațional, comunitar.

⁽³⁾ Parlamentul European (2006): „Resolution on a Baltic Sea Strategy for the Northern Dimension” (Rezoluția privind Strategia pentru Marea Baltică pentru Dimensiunea nordică), Strasbourg, 16 noiembrie 2006, A6-0367/2006.

⁽⁴⁾ Strategia pentru Marea Baltică și planul de acțiune pot fi găsite la adresa:

http://ec.europa.eu/regional_policy/cooperation/baltic/documents_en.htm

⁽⁵⁾ Dimensiunea nordică reprezintă un acord prin care UE, Rusia, Norvegia și Islanda pot pune în aplicare anumite politici în domeniul de cooperare convenite.

3.7 Conceptul de „strategie pentru Marea Baltică” este descris de Comisie ca fiind „un proces în evoluție”. Definierea aspectelor specifice ale regiunii Mării Baltice va fi în mod necesar imprecisă, deoarece situația geografică se schimbă în funcție de problema abordată. Modul de abordare a elaborării Strategiei pentru Marea Baltică este de a începe cu definirea problemelor și dificultăților, urmând ca acestea să configureze, la rândul lor, geografia macroregiunii. Din punct de vedere obiectiv, cei patru piloni ai strategiei și planul de acțiune care decurge din aceștia reprezintă un efort semnificativ de a crea un cadru de dezvoltare mai bine coordonat pentru o regiune atât de diversificată precum cea a regiunii Mării Baltice, încercând astfel să se promoveze coeziunea teritorială. Tabelul 1, de mai jos, stabilește domeniile prioritare ale planului de acțiune, în cadrul fiecărui pilon al strategiei.

3.8 Din viziunea Comisiei reiese că este necesară o abordare integrată pentru a se asigura dezvoltarea durabilă în această regiune. Problemele abordate în cadrul strategiei sunt complexe și corelate, în timp ce sistemele de cooperare existente nu au fost coordonate eficient.

4. Provocări și întrebări-cheie

4.1 Punerea în aplicare cu succes a Strategiei pentru Marea Baltică reprezintă o miză majoră. Comisia a declarat în repetate rânduri că strategia ar putea deveni un model pentru alte macroregiuni ale UE. Strategia și-a fixat scopuri și obiective laudabile în abordarea unui set de probleme structurale atât de complexe din zona Mării Baltice, dar, în același timp, se confruntă și cu o serie de provocări pe care trebuie să le depășească pentru a-și dovedi eficiența. Aceste provocări sunt legate de valoarea adăugată potențială, structura de guvernare, coeziunea UE și eficiența externă a strategiei.

4.2 În ceea ce privește valoarea adăugată, există riscul ca, pentru a satisface majoritatea părților interesate din zona baltică, strategia să cuprindă un set de acțiuni foarte ambițioase; aceasta s-ar putea să se dovedească a fi imposibil de pus în aplicare. Există argumente în favoarea încercării de a menține strategia cât mai simplă și a concentrării eforturilor pe o serie restrânsă, dar strategică, de obiective. HELCOM a făcut progrese extraordinare în cadrul planului său de acțiune pentru Marea Baltică în ceea ce privește resursele de pește și mediul în general. În pofida acestor îmbunătățiri, Strategia pentru Marea Baltică ar trebui să continue să genereze rezultate pozitive pentru pescării și pentru mediu la scară largă.

4.3 Structura de guvernare pentru Strategia pentru Marea Baltică face, de asemenea, obiectul unor observații critice. Tabelul 1 ilustrează un paradox, și anume faptul că cele state membre care au cea mai mare nevoie de strategie sunt cel mai puțin implicate în punerea în aplicare a acesteia. În plus, Comisia s-a străduit să obțină un echilibru între un set complex de acțiuni, un număr de direcții generale și o serie de state membre. Din experiența de până în prezent, punerea în aplicare a Cartei de la Leipzig privind

orașele europene durabile a fost relativ anevoioasă, iar Strategia pentru Marea Baltică pare a fi și mai complexă (6).

4.4 Succesul oricărei politici UE, precum Strategia pentru Marea Baltică, se va măsura în termeni de rezultate practice, care trebuie să fie vizibile și tangibile pentru cetățeni. Strategia reprezintă o provocare și pentru sintagma „coeziune comunitară”. După cum s-a mai precizat, Comisia a „mărit miza” în domeniul cooperării macroregionale. Cu toate că gravitatea provocărilor în ceea ce privește mediul, infrastructura și nu numai, cu care se confruntă zona baltică, este extrem de cunoscută locuitorilor statelor membre care aparțin acesteia, a explica restului Uniunii situația gravă din zona Mării Baltice rămâne o provocare majoră. Pentru aceasta este absolută nevoie de ajutorul societății civile organizate. CESE a prezentat deja o propunere de înființare a unui forum al societății civile din regiunea Mării Baltice și și-a semnalat disponibilitatea pentru a începe lucrările pregătitoare ale unui astfel de forum. În plus, Comitetul a propus înființarea în cadrul CESE a unui observator *ad hoc* sau a unui grup de studiu pentru regiunea Mării Baltice, astfel încât întregul CESE să poată participa efectiv la evoluția strategiei.

4.5 Una dintre provocările principale ale strategiei o reprezintă dimensiunea externă; în special datorită rolului esențial jucat de Rusia, aceasta reprezintă o parte interesată esențială în zona Mării Baltice (MB). Rusia și-a exprimat până în prezent interesul pentru strategie, deoarece ar beneficia de pe urma punerii în aplicare cu succes a acesteia. În prezent, rolul Rusiei în cadrul strategiei trebuie stabilit în cadrul deciziilor Dimensiunii nordice, iar acestea vor fi probabil în concordanță cu strategia. Este demn de remarcat faptul că trei din cei patru piloni ai strategiei – protecția mediului, atractivitatea și accesibilitatea și siguranța și securitatea – au în esență un caracter transnațional și, astfel, ar fi cazul să se introducă în cadrul strategiei anumite mecanisme care să facă legătura între interacțiunile interne și cele externe, în special la nivel operațional. În plus, dimensiunea externă a strategiei ar putea avea poate o arie de aplicabilitate mai largă, de exemplu, prin cooptarea Republicii Belarus, care are un impact asupra protecției mediului și asupra atractivității și accesibilității regiunii Mării Baltice.

4.6 S-a exprimat opinia că ar fi mai ușor să se asigure implicarea Rusiei în procesul de punere în aplicare a strategiei, prin intermediul cooperării bilaterale directe cu UE pe baza unui „parteneriat între egali” cu UE (7). Dacă această viziune este corectă, este legitim să ne întrebăm dacă Dimensiunea nordică, așa cum se sugerează în prezent, reprezintă mecanismul corespunzător pentru a asigura implicarea Rusiei în strategie.

(6) Cartă semnată la 24 mai 2007, sub Președinția germană a Consiliului, în timpul unei întruniri informale a miniștrilor UE responsabili pentru dezvoltarea urbană și coeziunea teritorială. Această carte interguvernamentală face două recomandări majore, și anume aplicarea mai intensă a unei politici de dezvoltare urbană integrată și acordarea unei atenții speciale cartierelor mai sărace.

(7) A se vedea, de exemplu, *Commitment of the Social Partners and other civil society organisations: What role can civil society and local actors play?* (Angajamentul partenerilor sociali și al altor organizații ale societății civile: care ar putea fi rolul societății civile și al actorilor locali?), prezentarea dlui Uno Aldegren, membru al Comitetului Regiunilor, în cadrul conferinței „Regiunea Mării Baltice: cel mai bun loc pentru muncă și afaceri”, organizată de CESE și de Reprezentanța Comisiei Europene în Finlanda, la Helsinki, la 22 și 23 octombrie 2009.

5. Analiza strategiei

5.1 În strategie există o serie de puncte controversate, care trebuie examinate îndeaproape. Planul de acțiune conține propuneri specifice pentru corectarea deficiențelor din cadrul rețelelor energetice și conectivității în regiunea Mării Baltice. S-a exprimat îngrijorarea că acestea nu ar fi suficiente, având în vedere necesitatea urgentă de a se realiza o integrare mai profundă a rețelelor. Strategia nu ar trebui numai să încerce să integreze și să conecteze piețele energetice naționale din regiunea Mării Baltice, în prezent separate, ci și să tindă spre o solidaritate în domeniul energiei la nivelul întregii UE. Uniunea are nevoie de energia din Rusia și, de aceea, trebuie să construiască infrastructura necesară pentru a aduce gaz, petrol și electricitate în Europa. Acest lucru este necesar pentru a garanta stabilitatea aprovizionării cu energie a Europei. Este necesară, de asemenea, o cooperare mai intensă în ceea ce privește energia din partea statelor terțe. Strategia nu se ocupă de proiectul Nordstream. Deși acesta este o omisiune evidentă, Comisia evidențiază faptul că proiectul Nordstream reprezintă o chestiune controversată și că Strategia pentru regiunea Mării Baltice a avut nevoie de unanimitate pentru a fi adoptată.

5.2 Planul de acțiune formulează propuneri de îmbunătățire a legăturilor interne și externe în transportul maritim, rutier și feroviar. Infrastructura rutieră necesită o atenție specială, deoarece ea fie prezintă deficiențe serioase, fie lipsește cu desăvârșire. Ceea ce a reprezentat periferia Uniunii Sovietice ar putea astfel deveni o parte mult mai integrată a nucleului Europei. Regiunea Mării Baltice necesită de urgență o rețea completă de infrastructură rutieră, pe măsura ei. Actualele coridoare TEN trebuie revizuite și adaptate la noua realitate a unei coeziuni sporite în cadrul Uniunii (de exemplu, coridoarele feroviare și rutiere care fac legătura între Helsinki și Viena/Slovenia).

5.3 Nu se menționează importanța strategică a râurilor mari din macroregiunea Mării Baltice; această deficiență ar trebui remediată. În acest context, este interesant de amintit că, în prezent, este în curs de elaborare o Strategie pentru regiunea Dunării. Consultările privind Strategia pentru Marea Baltică au fost vaste și detaliate, dar au fost organizate pe baze *ad hoc*. În cazul Strategiei pentru regiunea Dunării, CESE ar trebui să încerce să se implice într-un mod mai organizat. Comisia a sugerat că va exista posibilitatea unui asemenea angajament între februarie 2010 și vara aceluiași an. CESE a propus deja, în avizele REX/262 și ECO/251, înființarea unui forum al societății civile din regiunea Mării Baltice, iar această propunere ar trebui să capete un caracter mai practic. Ea se bucură de sprijinul multor deputați europeni, iar Parlamentul European pregătește în prezent un aviz privind Strategia pentru regiunea Mării Baltice.

5.4 Complexitatea provocărilor pe care le implică Strategia pentru regiunea Mării Baltice a fost deja recunoscută. Se pare că unitatea din cadrul Comisiei responsabilă pentru punerea în aplicare și monitorizarea strategiei ar putea avea probleme cu finanțarea în perioada care urmează. Atât CESE, cât și Parlamentul European sprijină consolidarea unității. Există pericolul ca unitatea să se preocupe prea mult de provocarea administrativă de a cheltui cei 20 de milioane de euro alocați de Parlament pentru partenerii din afara UE (linia bugetară 4). CESE subliniază faptul că atât Comisia Europeană, cât și statele membre responsabile pentru acțiunile indicate în plan trebuie să dispună de capacități administrative adecvate pentru a-și îndeplini obligațiile.

5.5 S-a exprimat o anumită îngrijorare cu privire la importanța relativă care se acordă problemei pescuitului și a pescăriilor. Este adevărat că se fac multe, în special de către HELCOM, iar primele rezultate sunt promițătoare. Este esențial să se păstreze această linie ascendentă a progresului, fiind nevoie, în special, de eforturi deosebite pentru stimularea consumului responsabil.

5.6 Există și preocupări în ceea ce privește accentul pus pe știință, tehnologie, cercetare și inovare în cadrul strategiei. CESE nu este pe deplin convins că împărțirea așa-numitului triunghi al cunoașterii (educație, cercetare, inovare) între doi piloni diferiți ai strategiei și între trei state membre responsabile cu coordonarea acestora reprezintă soluția ideală. CESE subliniază faptul că strategia ar trebui să intensifice interacțiunea și legăturile dintre diferitele elemente ale triunghiului cunoașterii.

5.7 În ceea ce privește acțiunea prioritară nr. 6 – eliminarea obstacolelor din calea pieței interne în regiunea Mării Baltice – CESE sprijină pe deplin această parte a strategiei. Ar trebui acordată o atenție specială IMM-urilor, care predomină în economiile din regiunea Mării Baltice. CESE sprijină, de asemenea, evoluția Agendei pentru munca decentă. Ar trebui încurajat un dialog social mai puternic în jurul regiunii Mării Baltice, pentru a se profita de câteva din efectele pozitive ce se vor resimți ca urmare a colaborării din cadrul strategiei, în special sub aspectele integrării și cooperării extinse în domeniul energiei.

5.8 Declinul structural actual din domeniul construcției de nave și al sectoarelor adiacente, cu impactul negativ pe care îl are asupra coeziunii economice și sociale, reprezintă un motiv special de îngrijorare. Comitetul crede cu tărie că Strategia pentru Marea Baltică ar trebui extinsă, astfel încât să abordeze și această problemă specifică.

Bruxelles, 20 ianuarie 2010

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Mario SEPI

ANEXA

Tabelul 1:

Pilonii și domeniile prioritare ale Strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice

Pilon/domenii prioritare	Țări coordonatoare	Număr de acțiuni
Pilonul I: transformarea regiunii Mării Baltice într-o regiune cu un mediu durabil		
1) reducerea cantității de substanțe nutritive dispersate în mare până la niveluri acceptabile	Polonia/Finlanda	5
2) protejarea zonelor naturale și a biodiversității, inclusiv în domeniul pescuitului	Germania	2
3) reducerea utilizării și impactului substanțelor periculoase	Suedia	3
4) transformarea regiunii într-un model în ceea ce privește navigarea ecologică	Danemarca	2
5) atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea	Danemarca	3
Pilonul II: transformarea regiunii Mării Baltice într-o regiune prosperă		
6) eliminarea obstacolelor în calea pieței interne în regiunea Mării Baltice	Estonia	6
7) valorificarea întregului potențial al regiunii în materie de cercetare și inovare	Suedia/Polonia	2
8) punerea în aplicare a Small Business Act: promovarea spiritului antreprenorial, consolidarea IMM-urilor și eficientizarea utilizării resurselor umane	Danemarca	9
9) consolidarea durabilității în agricultură, silvicultură și pescuit	Finlanda	7
Pilonul III: transformarea regiunii Mării Baltice într-o regiune accesibilă și atractivă		
10) îmbunătățirea accesului, eficienței și securității piețelor energetice	Letonia/Danemarca	3
11) îmbunătățirea legăturilor de transport interne și externe	Lituania/Suedia	
12) menținerea și consolidarea atractivității regiunii Mării Baltice, în special prin intermediul educației, turismului și sănătății	Turism: Germania (Mecklenburg-Vorpommern) Sănătate: Dimensiunea nordică Parteneriatul pentru educația în domeniul sănătății publice: Germania	10
Pilonul IV: transformarea regiunii Mării Baltice într-o regiune sigură și protejată		
13) transformarea regiunii într-un model în domeniul siguranței și securității	Finlanda/Danemarca	
14) consolidarea protecției împotriva principalelor urgențe, de natură maritimă sau terestră	Danemarca	2
15) descreșterea volumului și a impactului criminalității transfrontaliere	Finlanda	3
Acțiuni orizontale	Comisia Europeană	10

Sursa: Adaptare după R. Bengtsson, *An EU Strategy for the Baltic Sea Region* (O Strategie UE pentru regiunea Mării Baltice)